

הסוסים הגוברים

נפט נפט בששון: מיד לאחר גילוי מעייני הנפט בחלץ, נוצרה בירושלים שמועה (לא רצינית) כי נורה חקלאות פריץ נפ-תלי ישנה מעתה את שמו לנפט-לי...

המערכה גרמני הוגו פון רטנאו... שתי מלים לא רגילות נכנסו ללכסיקון השימושי של כ"י ג'י: כששאל אותו בשיבתו עם נציגי הפרוגרסיבים עורך הארץ גרישום שוקן אם יהיה מוכן לצרף בעתיד את הצ"כ לממשלה העתידה, השיב הנשאל קצרות: "אהלן ופהלן!"... את חופר שתי הקיקי הקצרה ניצל שחקן הקאמרי יוסף ירין, בינהשאר, לביקור מקיף בחפירות

יריין ויריין בחצור ישרן וחודש

חצור, אותן מנהל אחיו רב-אלוף ד"ר יגאל יריין.

שריפת האימפריאליזם

הזמרת שושנה רמארי קיבלה השבוע מכתבתודה אישי מראש-ממשלת בורמה או לו שקיבל במתנה את התקליט ארץ הנגן של שיריה. או גו חזר ושיבח את הזמרת בטכס חגיגי בו חילק ספרי תנ"ך לראשי הקהילה היהודית בראנגון. הוא בר קש בהודמנות זאת לקי רוא באוזניו פרקי תנ"ך בעברית, באמרו: "צילילי השפה חביבים עלי, וכן אני אוהב לשמוע שירי עבריים רבים"...

השיניים שלו, סיפר לו על גילוי הנפט רק ב"סוף-מעשה. כשהתרעם הרופא הנרגש על השוהסתיר ממנו את ה"בשורה החדשה שעה כה ארוכה ענה אשכול: "חששתי שמא ידך תרעד מרוב התרגשות"... במסיבת יובל ה-85, סיפר השומר הפתח-חקואי הישיש אברהם שפירא אחת ממאות המעשיות שה"ציאו את שמו לתהילה ויום אחד, יצא בלתייה כמה רוכבים לחפש זוג סוסים שנגנבו מאורחה אכר פתח-חקואי. החב"ו רה הגיעה למאהל ברו, אי, נתקבלה במיטב הכל נסתהאורחים עליי ה"שיך, שכיבו את אורי חיו בבשר-כבש צלוי. אורו וקפה שחור ממו תקי ימים על ימים עברו, מבלי שהשיך שאל את אורחיו מה הם רוצים בעצמם. ורק ביום השמיני כשהתגלגלה השיחה כי אילו דרך-אנב לעיני ה"סוסים, אמר השיך: "ח"בל שלא אמרת לי זאת ביום הראשון לבואך. אח

הסוסים לא ראיתי ולא שמעתי עליהם... ברישימת 100 האנשים החשובים בעולם המתפרסמת השבוע בשבועון לוג האמריקאי נמצאים שני ישראלים: דוד בן-גוריון ופרופסור מארמין בובר. מספר היתור דים ברישימה מגיע ל-15, בתוכם: סגן ראש ממשלת בריית-המועצות לאזאר קא-גאנוביץ, אחד ממציאי הפניצילין ד"ר זלמן וואקסמן, ראש ממשלת צרפת לש" עבר פייר מנדס-פראנס, המוציא לאור של ניו יורק טיימס ארתור זולצברגר,

פסוקי השגו

- ח-כ חרות אליעזר שופמן, בראותו את גובר הסוכנות היהודית גיורא יוספטל שרזה מאד בשנה האחרונה: "ככל שתקציבי הסוכנות מתנפח - הגובר מצטמק!"
- גלילי לוי, בעל הוצאת ספרים צוהר: "אילו הייתי קורא כל מה שהדפסתי, כבר הייתי היום פרופסור באוניברסיטה!"
- ד-ר רב יוסף, שריהפיתוח, בתגובה על גילוי הנפט בחלץ: "סוף סוף, קירות אחד שלא הסתיים ב"קדחת!"
- הכוכבת גלוריה סוואנסון, שהחלה בגיל 56 כותבת טור יומי בעיתונות האמריקאית, בטורה ה"משה ששון: "הגבר האמריקאי הוא מאהב גרוע. איש לא יוכל לטעון כי אני צעירה מכדי לדעת על מה אני מדברת."
- הזמר סנטי ארני: "אם נראה את עצמנו כפי שאחרים רואים אותנו, לא תהיה בכך תועלת רבה - ממילא לא אמין למראה עינינו."
- הכוכב האמפריי בונארט: "יש רק דבר אחד גרוע יותר מאשה יודעת לבשל ועושה זאת - והוא היות יודעת לבשל ואינה עושה זאת."
- הקריקטוריסט דויד לו: "שום אדם אינו יודע באיזו מדה מיושנות השמלות שנערתו לובשת, עד שהוא נושא אותה לאשה"

מקור ואשפה במצור

"אני אשון אותך! אני אכלע אותך! אכול אותי! אני אוכל אותך! עוד מעט אתחיל לעוף. לא. אני טובעת. החוק אותי חוקי. אל תעזוב! עשה לי מה שאתה רוצה. כל מה שאתה רוצה. אני מוכנה עכשיו. אני כולי שלך. אני כולי הסקר... לא. אל תרפה. עוד קצת. כן. כמו עכשיו. עכשיו. עכשיו. אהובי, הה, אהובי!"

עכשיו זה לא עכשיו. עכשיו זה אז. כאשר לאסתר היה אהוב, קצין אנגלי בשם רוברט, אהובה היחיד משך כל שנות נשואיה ליהודה שרון (לשעבר אלנקוה), סגן מנהל מחלקה בממשלת המנדט ומפקד אוור של ההגנה בירושלים, פברואר 1948.

לכול צליפת הרובים ונביחת המקלעים, תחת רושם מותו של שכן-ידי-עורכי, שנמסר על-ידי שוטרים אנגליים להמון ערבי שקרעו לגזרים, עוברת יממת מצור ירי שלמי גדוש וזכרונות מן העבר וגעגועים לעתיד על אסתר, בעלה יהודה ובנם יונתן, גיבורי ולא תהי למוות ממושגה הרומן הראשון של אהרון (אהבה) אמיר, המשורר הירושלמי הצעיר (32), מוסמך האוניברסיטה העברית למדעי המזרח, שהתפרסם עד כה בעיקר בזכות שיריו בעלי הסגנון המיוחד במינו ובתרגומיו, לפי שיטת הסרט הנע כמעט.

דווקא ברוסית עסיסית. בצל ה"מות, בליל הפיקוד הארץ, מסכם יהודה בן ה-38 את חייו, שהיו יותר גדושים בגידות מאלה של אשתו אסתר. אך, למעשה, אין יהודה אלא איש הבינוניות הברוכה, העושה את שלו בבית, במשרד ובשורה (אם כי איננו מאמין בגיבורים. הוא מפקפק אפילו באסיתות אפרתו האחרונה של יוסף תרומסלדר - טוב למות בעד ארצנו. אבל זה שקר, כמוכן. הרופא שנשא את האלונקה מתלחי למחולה. הוא, יש לו גירסה אחרת. המלים האחרונות היו דווקא יבו טבוי מאט, ברוסית עסיסית."

רק אנגלי ארון. לא שונה בהרבה הוא גם יונתן בן ה-20. גם הוא מתאים להנחת היסוד של אמיר: אנשים מסתגלים לתנאים, אם כי ייתכן שלכולם יש כוונות טובות, ביסודו של דבר. ככל ילד מתחבר בשנת 1938 חושב גם הוא על הריגת אנגלים ("אמא תצא בצעקה: יונתן, מה עשית? אני לא אומר שום דבר, רק מראה לה בשקט על הפגר של האנגלי, ארון כוה במדים כחולים, כלום, הרגתי אותו. הוא רצה לע"שות חיפוש ואני הרגתי אותו באקדח שלי"). מחשבות אחרות של יונתן נסבות על רחב, הזונה מיריחו, ובאין ברידה גם על מורתו, הגברת אלמוג ("לו הייתי גדול היתה לוקחת אותי אליה למיטה"). ולא תהי למוות ממשלה - אהרון אמיר - הוצאת צוהר - 246 ע' - 2,900 ל"י.

תרגום

סוף סקוטי

ארוכה היא הדרך מעת שדיה ורנון מז' מינה את פרנסיס אוסבלדיסטון להיכנס עמה לספריית הטירה על מנת שיפרש לה, כבר יכול, משפט קשה בקומדיה האלוהית של דנטה עד להתפתחות הסופית, הבלתי נמנעת, בין צעיר יודעי; "דבר-טוב לצעירה יפהפיה."

כי השנה היא 1715 ודיה היא קתולית סקוטית אדוקה ופרנסיס הוא פרוטסטנט אנגלי אדוק לא פחות. ולקול חמת-חלילים מנסים הסקוטים להמליך את גיימס מבית סטוארט הסקוטי-הקתולי תחת ג'ורג' הפרו-סטנטני.

בסופו של דבר לא עוזרת גם גבורתו ללא-חת של רוברט קמפבל מקגרגור, ראש המרד הסקוטי הידוע יותר בשם רוב רוי והוא, עמו ומחבר רוב רוי, סקוטי בשם וולטר סקוט, גאלצים להיכנע לגורל המר ומקבלים עליהם סופית את שלטונם של הכופרים האנגלים.

מה שלא מונע רומנטיקן מושבע כחלטר סקוט (אייבנה, טליסמא) להביא בסופו של דבר את דיה "פעמוני הישא! פרט הגבר לות! פינת העמקים!", בת המורדים לבית פרנסיס האנגלי, שאינו שוכח גם להוסיף סוף וולטר סקוטי לסיפורו: "מובן על נקלה שמהרתי לשאתה... והיינו כל הימים מאושרים."

רוב רוי - וולטר סקוט - הוצאת אל קנה - 318 ע' - 3,400 ל"י.

יש שטוחות בקופסא צהובה

יש עגולות בקופסא כחולה

העינקו

Caravan

20 ליגרות 400 פרוטה